

Afstemmen op Zijn tijd

Begeleid door Satomi Chihara zingt Elizaveta Agrafenina, När du sluter mina Ögon, gecomponeerd door Gunnar de Frumerie.

?Wanneer je mijn ogen sluit wordt het helder. Je brengt me niks anders dan licht.?

Om boven het lawaai uit te stijgen, sluit ik me ervan af.
Het lawaai dat onderbreekt, dat verbreekt. Het lawaai dat isoleert.
Op dit moment leer ik weer naar God leren luisteren. Hij is genoeg.

De lezing van vandaag is genomen uit de brief van Jakobus, hoofdstuk 1, vanaf vers 19.

De tekst van vandaag borduurt verder op de verleidingsvraag waar ik gisteren over heb gebeden. Over de zwakheid die ik moeilijk vind onder ogen te komen. Nu prikkelt Jakobus mij te luisteren naar mijn eigen stem in het lawaai. In welke domeinen van mijn leven voel ik hoop, bemoediging en groei? Door terug te kijken naar de afgelopen maanden, zie ik misschien welke gebeurtenissen of bezigheden een vruchtbare boodschap bevatte.

Als ik zulke domeinen ontdek, kan ik me afvragen: heb ik me eraan gespiegeld, of liet ik ze soms wat al te makkelijk voorbijvliegen? Wat weerhield me ervan gefocust te blijven luisteren?

Ik hoor nu de tekst nogmaals voorgelezen worden. Wellicht voel ik de bemoediging die in het dagelijkse lawaai al te gemakkelijk verwaait nu weer opborrelen. Ik probeer er extra aandachtig bij te zijn.

God staat me bij in al mijn nood. In de laatste momenten van mijn gebed leg ik de bemoedigende woorden voor die ik ervaar tijdens de momenten dat ik naar Hem luister. En ik vraag Hem, mij te helpen in de toekomst daar zo mogelijk meer tijd en ruimte voor te maken.